

عالیجاهها ، رفیع مکانا ، سلاله الاعاظما ، عمدۃ الاکابر والافاخما

مطالبی که نوشته بود معلوم شد. جواب همه آنها به قراری است که به عالیجاه میرزا حسن به تفصیل ، و به آن عالیشان هم به همان تفصیل می نویسد، از آن قرار مستحضر خواهد شد.

در باب بیگدلی ، بیلاق آنها را نوعی مشخص نمود، و عالیجاه محمد زمان خان^{۲۴} در میان آنها هست، که آنها را در بیلاق جابجا، و سواره آنها را تدارک، و جفت ایشان را روانه به سنبول^{۲۵}(؟) نماید. اما چون ایل بیگدلی به هرزه گردی و در بدتری و تفرقگی عادت کرده اند، گاه باشد بنابر عادت سابق یک خانه و دو خانه و زیاده جسته جسته به جای دیگر برود، و در نزد این و آن پنهان و پوشیده شود. اگر محمد زمان خان بی التفاتی ازین حرکت آنها نماید، و در بند آوردن و جمع کردن آنها نباشد، کار از نظام افتاد، رفته رفته پراکنده می شوند، و اگر دقت و اهتمام در آوردن آنها را مضبوط بدارد، اگر دو خانوار سه خانوار به نزدیکی رفته باشد— چنانکه رفته اند— محصل روانه کند بیاورد، گاه باشد عالیجاه نظر علیخان^{۲۶} رنجیده بشود و به مقام شکوه و شکایت بیايد. امنای دولت پیش از آنکه از این مقوله امور رونداده است چاره آن را بکنند، و به عالیجاه نظر علیخان قدغن بفرمایند، که در فکر این کارها نباشد که «بیگدلی شاهسون است، به مشگین و به شاهسون رفته است. صاحبی نماید، و یا هوا به کسی بدهد !..» بلکه قدغن

بکند که هرگاه با بیخانه از بیگدلی به نزدیکی برود، خود آنخانه را آورده به کدخدایش بسپارد، تا انشاءالله تعالی بدين و سیله امر بیگدلی مضبوط باشد، تفرقگی و پراکندگی روندهد.

در باب اهتمام و دقت در صاحب منصبها عموماً و در سرهنگ خصوصاً،
اگر چه خدمت خدمت نایب‌السلطنه روحی فداه راست، اما چون درین ولايت در مقابل دشمن همه اوقات به کار من خواهند آمد،
برمن واجب والزم است که لازمه اهتمام و دقت در صاحب منصبان و تابین یك بیک بکند، و دقیقه‌ای غفلت نکند، زیرا که نایب‌السلطنه تقديم این خدمت را به عهده این جانب مقرر فرموده‌اند، نیک و بد را از من مؤاخذه خواهند فرمود. و من نیز آنچه اهتمام است درین خصوصیات کرده‌ام. عموم بیگزادگان و کدخدایان و معارف و غیر معارف ولايت را جمع نموده‌ام، صاحب منصبها را مشخص و سرباز را جابجا کرده‌ام، هارت صاحب منصبها را مشخص دقتها خواهد کرد. انشاءالله تعالی در وقتی به نظر مبارک نایب‌السلطنه روحی فداه خواهد رسید، اگر موقع تحسین یافت و مقبول طبع اشرف والا گردید باعث ظهور مزید مرحمت و شفقت خاطر اقدس نایب‌السلطنه و موجب حصول سرافرازی و میهانات این جانب خواهد شد، والا خداخواسته خلاف مطلوب به ظهور برسد، خجلت عمل ناقص خود را خواهم کشید. درین صورت چرا باید لازمه اهتمام به عمل نیاورد، و خود را مورد طعن نماید؟ اما در باب سرهنگ هرچه جستجو کردم و فکرها به کار بردم، بهتر ازین نیافتن انشاءالله تعالی درین خصوصیات عیبی و نقصی رونخواهد داد.

درباب املاک مشکین قراجورلو اسد سلطان^{۲۳} را مقرر فرموده‌اند

که دعوای املاک مزبور را موافق شرع طی نماید، در اینکه املاک
قراچورلو بعضی خاکمشکین و بعضی خاک قرada غوهمه ملک زرخرید و
بهره دار قراچورلو است کسی را حرفی و سخنی ندارد، گفتگو
در زراعت کردن و ضبط شاه مالی^{۲۲} نمودن است. که به
موجب فرامین پادشاهان سلف و رقم مبارک همیشه قراچورلو زراعت
کرده‌اند و شاه مالی را ضبط نموده‌اند، مگر چند وقتی شکرآقا^{۲۳}
طفیان ورزیده مانع آنها شد، و از عطاخان کاغذ در دست دارند
که شکر آقا را از آن حرکت منع کرده است. درین صورت گفتگوی
شاه مالی با اهالی شرع چه مناسبت دارد؟ درین خصوص حکم حکم
نایب‌السلطنه است، به‌هرچه حکم فرمایند مبارک و مطاع است.
اگر چه مراعات جانب عالیجاه نظرعلی‌خان لازم است، اینها هم
ایل و نوکر سرکار والا است، ملک حسابی خودشان را مالک نباشند
چگونه به کار خدمت دیوان می‌آیند؟ والا در بهره و ملک زرخرید و
حسابی بودن آنها حرفی و گفتگوئی نیست.

در باب سرباز خانمروdi، به روشی که نوشته بود، سایه مرحمت
نایب‌السلطنه کم مباد. انشاء‌الله تعالی دسته سرباز آنها را تمام و
مصدر خدمت خواهد ساخت، و کاغذ خاطر جمعی خانوار رفته را
که نوشته است بسیار خوب.

در باب امر عالیجاه مصطفی خان از صدقه فرق مبارک نایب‌السلطنه
با کمال اعزاز و احترام آورده، در چمن میدان‌لر که در میان دودانگه
و دانگه واقع است ساکن ساخته است، اما در صحرا لایق به حال
او نیست که بنشینند. باید کوچ سلیمان برود او را جابجا نماید،

مبارا کوچک خان رفته است بنای ماندن کوچ سلیمان را در ۲ دانگه کماکان بکنند، که صورت نپذیرد و امکان ندارد. باید کوچ او برود و مصطفی خان را به فراغ بال جابجا نماید، غیر ازین نکنند که قبول خواهم کرد.

در باب کرمعلی سلطان که از کفر به اسلام روآورده، و به امید مرحمت نایب السلطنه از دیار کفر به ولایت اسلام آمده است. مردی خوب و کارآمد، و در هر خدمت و در امر خمسه^{۳۷} به کار می‌آید. پارسال نایب السلطنه به استحضار عالیجاه میرزا محمد علی^{۳۸} یکصد و پنجاه تومن مرحمت فرمودند، چون کفاف خرج او را نمی‌کرد قبول نکردم. البته در امر او بنائی بگذارند، که از صدقه سر مبارک نایب السلطنه برای او خوب بگذرد.

در باب ۶ ماهه و سالیانه سرباز که حواله مشکین خواهند کرد، به رجا که حواله خواهد شد مقرر بفرمایند که زود وصول بشود، و به کار سرباز بباید.

در باب وجه مستمری حیدرقلی خان به عالیجاه میرزا حسن نوشتم، آن عالیشان هم مستحضر خواهد شد.

مطلوب را عرض تمام (؟) و نوشته بود که شترهای معلوم را نایب السلطنه مرحمت فرمودند. عمر و دولت جاوید مدت نایب-سلطنه زیاد باد، و از اسباب سیاهه شده برخی تلف و برخی مادیان است، در نوشته علیحده نوشته‌ام، معلوم خواهد کرد.

پشت نامه: عالیشان سلاله الاعاظم علی پاشا بیگ مفتوح نمایند.
مهر: لا اله الا الله الملك الحق المبين، عبده امیر گونه.